

49

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๙/ ๙๖ ๗๕

สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ ๑๓/๑๘๕๕
วันที่ ๒๒ เม.ย. ๕๕
เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

ด้วย คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาและมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ ตามบัญชีแนบท้าย พร้อมด้วยบันทึกหลักการ และเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เป็นเรื่องด่วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (ภายใน)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

กลุ่มงานระเบียบวาระ

วันที่ ๒๒ เม.ย. ๕๕ เวลา ๑๓.๓๐ น.

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

วันที่ ๒๒ เม.ย. ๕๕ เวลา ๑๐.๐๐ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักเลขาธิการ
วันที่ ๒๒ เม.ย. ๕๕ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ส่งเอกสาร เลขที่ ๑๒๕๕/๒๒๕๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์
และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน
และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้
ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้
ชำแหละ

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า ตามพระราชบัญญัตินี้

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงาน การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

“จังหวัด” ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหาร ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคในสัตว์หรือเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎกระทรวงกำหนดอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากร ค่าธรรมเนียม

และคำใช้ง่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๓๒ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี
ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ลออก เพราะบกพร่อง
ต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน
ให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออก
กฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย
กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ
มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่
คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ
หรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ
หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และกำหนดมาตรการเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดชนิดของสัตว์
- (๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์
- (๓) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์

ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

- (๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์

ที่ถูกต้องลักษณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดทำให้มีการรวบรวม หรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการ ป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยัง โรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่าย

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน การขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์

หมวด ๒

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์
 - (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย
 - (๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
 - (๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์
- ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และผู้แทนกรมอนามัย เป็นกรรมการ
- (๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการ

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการเขต ในพื้นที่ที่จะมีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นกรรมการตาม (๑) เพิ่มขึ้นอีกเขตละหนึ่งคน

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นกรรมการตาม (๒) เพิ่มขึ้นอีกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นละหนึ่งคน

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอตามมาตรา ๑๖ และได้ตรวจสอบ คำขอ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้น ตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ

โดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอจาก นายทะเบียน

มาตรา ๑๙ เมื่อได้รับความเห็นชอบในแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์จากคณะกรรมการประจำจังหวัด ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป

มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบ

ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ว่าได้ก่อสร้างตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ปรากฏว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ไม่เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า การก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ หรือกรณีเห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๒ ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน

มาตรา ๒๕ การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๙

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำมิได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แจ้งภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้าประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตใหม่ให้แก่ทายาทตามที่ได้รับแจ้งหรือตามที่ทายาทตกลงกันได้ ในกรณีที่มิผู้คัดค้าน โดยให้นับอายุใบอนุญาตตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ของใบอนุญาตเดิม

มาตรา ๒๘ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องดำเนินการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งและกำหนดระยะเวลาให้ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จได้

ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

หมวด ๓

การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๓๑ การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อตรวจสอบและควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามหมวดนี้ ต้องแต่งตั้งจากสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาและฝึกอบรมด้านการตรวจโรคในสัตว์หรือการตรวจเนื้อสัตว์จากในประเทศหรือต่างประเทศตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์กำหนดและได้รับการรับรองจากสัตวแพทยสภา และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

มาตรา ๓๒ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานท้องถิ่นกำหนดตามมาตรา ๓๒

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งตักการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เจ็บโรคหรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อนักงานท้องถิ่นเพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น และกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

มาตรา ๓๖ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเนื้อสัตว์ที่จะใช้เป็นอาหารได้ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์รับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าเนื้อสัตว์นั้นไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหารให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้ง หรือมิได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์เพื่อกำหนดจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้

การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามวรรคสองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคสองได้ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ อากรรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

หมวด ๔

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๑ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติการให้ถูกต้องภายในเวลาที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวต่อผู้อนุญาต

มาตรา ๕๒ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๕๑

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

มาตรา ๕๓ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต และได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๒ อีกภายในหนึ่งปี

มาตรา ๕๔ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๒ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนได้

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๔๕ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๒๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่ลการจำหน่าย เนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๓) เข้าไปในสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบ มาตรฐานตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๖) ยึดหรืออายัด เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี
 - (๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี
 - (๘) จับกุมบุคคลขณะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้งมีหมายค้น เว้นแต่ มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นชักว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยักย้าย ซุกซ่อน หรือทำลาย หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น
- ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ ดังต่อไปนี้

- (๑) โศหรือกระบือ ต้องระวางโทษปรับตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท เรียงตามรายตัวสัตว์
- (๒) แพะ แกะ สุนัข หรือนกกระจอกเทศ ต้องระวางโทษปรับตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท เรียงตามรายตัวสัตว์
- (๓) ไก่ เป็ด ห่าน หรือสัตว์ปีกอื่น ต้องระวางโทษปรับตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาท เรียงตามรายตัวสัตว์
- (๔) สัตว์อื่น ต้องระวางโทษปรับตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท เรียงตามรายตัวสัตว์

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ ตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๕๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๕๓ ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๑ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์
ตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๖๒ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัตินี้
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ให้ใช้บังคับ ให้ถือว่าใบอนุญาตหรือการอนุญาตนั้นเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้
ตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
และเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป
ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุม
การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ให้บรรดาท้องที่กึ่งดาราที่ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นท้องที่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศยกเว้นให้ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
นอกโรงฆ่าสัตว์ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการยกเลิกประกาศดังกล่าว

มาตรา ๖๕ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง
ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออก
ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่าย

(๑) อากรการฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒ บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒ บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

(๔) ค่าใช้จ่าย

- (ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการของทางราชการ
- (ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการของทางราชการ

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนกร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งยังขาดเอกภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่าย โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ซึ่งได้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระทาเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นที่จะกำหนดตามกฎหมายกระทรวง เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ การกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน กรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมีอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่

ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ รวมทั้งกำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๗)

๒.๓ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมี วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลจะต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ ต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๔ การพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย และผู้อำนวยการเขตพื้นที่ที่มีการตั้งโรงฆ่าสัตว์เขตพื้นที่ละหนึ่งคน เป็นกรรมการ ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการตั้งโรงฆ่าสัตว์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นละหนึ่งคน เป็นกรรมการ โดยมีนายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๗)

(๒) เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตและตรวจสอบคำขอและเอกสารหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็น โดยคณะกรรมการจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๘)

(๓) เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดเห็นชอบในแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์แล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป (ร่างมาตรา ๑๙)

(๔) เมื่อได้ดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เรียบร้อยแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแจ้งให้คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดตรวจสอบว่าได้ก่อสร้างตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่ปรากฏว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ไม่เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ คณะกรรมการพิจารณา

แผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องได้ (ร่างมาตรา ๒๐)

(๕) เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ หรือกรณีเห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๕ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์

เมื่อกลธิบัติกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้เป็นผู้อนุญาตได้รับความเห็นจากคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดแล้ว จะต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็น (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๖ ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๓) และกำหนดให้การขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่า ผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔) และกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์สามารถโอนให้แก่บุคคลอื่นได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ส่วนกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตายก็ให้โอนไปเป็นของทายาท (ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๒๘) และกำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาต ในกรณีที่ผู้อนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวข้างต้นต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต โดยกำหนดให้คณะกรรมการจะต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๗ การเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบเป็นหนังสือไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ โดยต้องดำเนินการดูแลความสะอาดเรียบร้อยในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงก่อนการเลิกประกอบกิจการหากผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการดูแลความสะอาดเรียบร้อยในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามที่กำหนดไว้ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งและกำหนดระยะเวลาให้ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๘ พนักงานตรวจโรคสัตว์ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ โดยจะต้องแต่งตั้งจากสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษา

และฝึกอบรมด้านการตรวจโรคในสัตว์หรือการตรวจเนื้อสัตว์จากในประเทศหรือต่างประเทศ ตามหลักสูตรซึ่งกรมปศุสัตว์กำหนดและได้รับการรับรองจากสัตวแพทยสภา ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ กับกรมปศุสัตว์ เพื่อให้การตรวจสอบและควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ดำเนินการ โดยบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๙ การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๑) กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ แจ้งจำนวน สัตว์ที่จะฆ่า วัน และเวลาที่ดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และจะต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ด้วย (ร่างมาตรา ๓๒) โดยต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานท้องถิ่นกำหนด (ร่างมาตรา ๓๓)

(๒) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการ ฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ เมื่อได้ตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์นั้นไม่เป็นโรคหรือมี ความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ดำเนินการ ฆ่าสัตว์นั้นได้ แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด เป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสม ที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งให้งดการฆ่าสัตว์และแจ้งต่อพนักงาน ท้องถิ่นให้คืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น และกรณีที่เกิดโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๓) เมื่อฆ่าสัตว์แล้ว พนักงานตรวจโรคสัตว์จะต้องมีการรับรองให้จำหน่าย เนื้อสัตว์นั้นก่อนที่จะนำออกจากโรงฆ่าสัตว์ หากเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคหรือมีลักษณะ ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้น ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้ (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๑๐ การจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า กำหนดให้ผู้ที่มีประสงค์ จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า สามารถนำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมีชีวิต ชั่วแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงาน ตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ โดยต้องเสีย ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายเอง และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ด้วย เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ใช้เป็นอาหารได้ ให้รับรองให้ จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าเนื้อสัตว์นั้นไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็น อาหาร พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำ ให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๑๑ การจำหน่ายเนื้อสัตว์ กำหนดห้ามจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้ มีการแจ้ง หรือมิได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๘)

๒.๑๒ การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ กำหนดห้ามฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่ท้องที่ที่ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์มีอำนาจประกาศให้เป็นท้องที่ที่ได้รับยกเว้นให้ทำการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้ แต่การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด และต้องชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ด้วย และในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่สามารถดำเนินการประกาศได้ทัน ได้กำหนดให้สามารถฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด และต้องชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ด้วย (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๑๓ อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ กำหนดให้อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ที่เรียกเก็บในเขตท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

๒.๑๔ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ถูกสุขลักษณะ กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามข้อกำหนดภายในเวลาที่เห็นสมควร หากผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวต่อผู้อนุญาต และผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ (ร่างมาตรา ๔๑ และร่างมาตรา ๔๒)

(๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตอีกภายในหนึ่งปี ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๔๓)

(๓) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง (ร่างมาตรา ๔๔)

๒.๑๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อควบคุมการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาต เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตใน

ระหว่างการดำเนินการฆ่าสัตว์หรือระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ สั่งให้หยุดยานพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด

(๓) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่ายหรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด

(๔) ยึด आयัต เอกสารหลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิด เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๕) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๖) จับกุมบุคคลขณะกระทำความผิด และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๕๖ และร่างมาตรา ๕๐)

๒.๑๖ บทกำหนดโทษ การกำหนดโทษของการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้เกณฑ์ในการกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญาคือ การจำคุกหนึ่งปีต่อโทษปรับสองหมื่นบาท โดยกำหนดให้อธิบดีสามารถเปรียบเทียบปรับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เว้นแต่กรณีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตและการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ในพื้นที่ที่ไม่ได้มีการยกเว้น (ร่างมาตรา ๕๑ ถึงร่างมาตรา ๖๐)

๒.๑๗ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้วเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อปฏิบัติหน้าที่แทน (ร่างมาตรา ๖๑)

(๒) กำหนดให้ใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ให้ไว้แล้ว ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ลออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้ใบอนุญาตดังกล่าวมีอายุสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อสิ้นอายุหากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๒)

(๓) กำหนดให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตที่ยื่นไว้ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๓)

(๔) กำหนดให้ท้องที่กัณฑ์ที่ประกาศไว้แล้วเป็นท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศยกเว้นให้ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ จนกว่าจะมีการยกเลิก (ร่างมาตรา ๖๔)

(๕) กำหนดให้กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง
ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๑๘ อัตราอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่าย กำหนดอัตราอากร
ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสถานการณ์
และเศรษฐกิจในปัจจุบัน
